

# KVINDEBLADET

## • HVAD VI VIL •

UDGIVET AF

DE SAMLEDE KVINDEFØRENINGER.

Nr. I.

Udgaar hver Søndag. Abonnement 60 Øre  
pr. Kvartal foruden Postpenge. Annoncer  
pr. Petitlinie eller dens Plads 10 Øre.

København, Søndagen den 7. Januar 1894.

VII. Aargang.

Alle Klager over Uregelmæssigheder i  
Bladets Forsendelse bedes indgivet til  
det Posthus, hvorfra Bladet udleveres.

### Det ny Aar.

**I** Minutter er vi rykket fremad imod den ny Tid. Kan vi sige det samme om Kvindesagen i det forløbne Aar, saa bliver det i al Fald ikke mere. Kvindebladet ser sig ikke i Stand til ved Aarsskiftet at pege paa en Række glimrende Resultater i det sidste Aar, hverken med Hensyn til Forandring i vore uretfærdige Love eller til mere Uafhængighed i den gifte Kvindes Stilling. Heller ikke ude i Samfundet har Kvinderne faaet flere borgerlige Rettigheder. Landstinget har i Aaret 1893 lige som tidligere ganske tilstigt kunnet afvise en saa naturlig og simpel lille Fordring for Kvinden som kommunal Valgret. Man har i det forløbne Aar dannet Foreninger, oprettet Institutioner og meget andet uden at tage Kvinder ind i Ledelsen. I Musikkens Verden danner man sine Orkestre fremdeles kun af Mænd, skønt talrige Kvinder er kvalificerede til at indtage Plads i disse. Man besætter fremdeles Skolens Inspektørpladser kun med Mænd, uden en Gang at lægge Mærke til at der ogsaa blandt de kvindelige Lærere findes udmærkede Pædagoger med administrativ Talent; ja, man vedbliver i Politiet at benytte mandlige Læger til den krænkende Visitation over for de stakkels unge Kvinder som er under Sædelighedspoliets Opsigt, skønt vi har kvindelige Læger i København, og der ingen Lovregel er, som forbyder det.

Vi kunde vedblive at opregne Latterligheder og Inkonsekventer med Hensyn til Kvindernes Stilling, men det er ikke vor Hensigt. Vi vilde hellere, om vi kunde, pege ud i Fremtiden, lette lidt paa Dækket, der skjuler Begivenhederne i det ny Aar, og

fortælle vore Læsere om de talrige Overraskelser Kvindesagen har i Vente 1894.

Vi tror dog, at selv om vi havde profetisk Gave, vilde vi ikke kunne sige, at dette Aar eller mange Aar endnu efter dette vil bringe os større Resultater for Kvindesagens Vedkommende. Det kan ikke nytte os, at vi gør os Illusioner om Resultater i nogen nær Fremtid; thi af den gamle Slægt, som lever, vil vi ikke kunne vente noget, men, hvad der er endnu værre, heller ikke af det næste Led, de som nu er unge. Heller ikke de vil komme ind i det forjættede Land. Der er ingen Forstaaelse i sin Helhed hos de unge.

Dette er ikke en Bebrejdelse mod de unge, det er kun et Vidnesbyrd om, hvor nedtrampet den Muldjord har været, hvori dette — det største af alle Samfundsspørgsmaal — skal fæste Rod: Kvindens Menneskeret.

Først i det næste Slægtled der kommer, vil der høstes. De unge nu vil kun opleve Saatiden; saa de enkelte, der er i fuld Forstaaelse med denne store Sag, de vil endnu i lange Tider staa som de enlige Saamænd paa de triste øde Marker og strø det rige Korn i den sorte Muldjord.

Men, lad os derfor ogsaa som den kloge Saamand forstaa at vende vort Blik opad mod Himlen, der med sin klare Vaarlucht dog maa være den, der giver Sommersol og Grøde, om vort Arbejde skal lykkes. Spirekraft er der i vort Korn, thi det er Retfærdighedstanker og Sandhed, vi saar, deraf kan der kun vokse Lykke og Harmoni i Kærlighed.

Vi hører i Tankerne mange af vore Læsere sige, men hvorfor skulde ikke Samfundet allerede ad Aare kunne fremvise Resultater af Kvindens borgerlige Stilling?

Fordi alle de unge Kvinder, som nu

kommer frem, vil faa saa travlt med blot at forberede sig selv, at der saa godt som ingen Tid vil blive for dem til at tage sig af Samfundsopgaver. Først naar Nutidens unge Kvinders Børn er voksne og gennem Fællesundervisning i Skolerne og Kammeratliv i Kontorer og Værksteder har lært hinanden at kende i Arbejde og i Dygtighed, i Stedet for nu kun i Leg og paa Baller, saa først vil Resultatet — Ligestillingen i Familien og i Samfundet — kunne fremlægges.

Men lad ikke det svække vor Iver for vor Foraarsgerning, vort Saaarbejde, men lad os dobbelt samle os til at gennearbejde hver lille Plet Jord her i Danmark, lad der ikke være et Sted, hvor ikke Kvindebladet „Hvad vi vil“ har fundet Indgang, og lad der ikke være et eneste Sogn, hvor der ikke findes en lille Kreds af Kvinder, der arbejder for Kvindernes Menneskeret.

Der findes dog intet dybere Forhold i Livet end Kærligheden mellem Mand og Kvinde, og den sande, fulde Forstaaelse og Harmoni mellem Kønnene kan kun findes, hvor der er Ligestilling i det borgerlige Liv.

Et nyt Aar med travlt Vaararbejde kan vi spaa vore Venner og Meningsfæller, men kan det ikke ogsaa være glædeligt, naar vi i Haabet vender Blikket mod den rige Høst for de kommende Slægter?

Retfærdig Lovgivning bedre end  
Filantropi.

(Nylænde.)

Grevinden af Carlisle, en bekendt Forkæmper for den liberale Politik i England, holdt nylig en Tale i Westminster af omtrent følgende Indhold:

Baronesse Burdett-Coutts var kendt viden om, som en, der elskede de Fattige og drog Omsorg for dem. Men om der var Tusind Baronesser Burdett-Coutts, hver med mange